

Preek Hosea 2:1, voor 10 december 2017mo, advent 2, nr 573.

advent kaars		
votum en zegengroet		
zingen	Lb 439 (LvdK 126):1,2,3	
bidden		
kindermoment		
zingen	adventlied kinderen	
lezen	Hosea 1:1 – 2:3	
zingen	Ps 50:4,7,8 (slechte verhouding met God)	
tekst	Hosea 2:1	
preek		
zingen	Lb 451 (LvdK 119):1,2,3,5	
wet		
zingen	Gk 70:1,2,3	
gebed		
collecte		
zingen	Ps 98:2,3	
zegen		

(klik) *Goedemorgen, ik ben Bichri, ik heb iets bijzonders meegemaakt. We zitten gewoon in de klas, we hadden geschiedenis, was wel interessant. Een vriend van mij, Jiz, was helemaal van slag, werd rood, werd bleek, zat voor zich uit te staren. Ik had geen idee wat er aan de hand was.*

(klik) *Het ging over ons koningshuis, de 'vier J's': Jehu, Joachaz, Joas, Jerobeam. Het ging over het begin van deze dynastie, 100 jaar geleden¹. Het is het herdenkingsjaar dat de Omriden², het vorige koningshuis, door Jehu uitgeroeid is. De leraar vertelde hoe dat geweest is. Dat was een behoorlijk koningshuis; koning Achab, die toen net dood was, had een stuk of 70 zonen en die zijn allemaal vermoord³. De leraar vertelde dat er in de vlakte van Jizreël nog een gedenkplaat staat. Wat daar is dat gebeurd en dat was het begin van een nieuwe periode van ons land. Jehu werd koning en met zijn familie kwam de welvaart; het gaat goed met ons. Onze koning Jerobeam wordt oud, maar doet dat ook goed.*

Toch is dat geen leuke plaats, Jizreël, vertelde onze leraar. Dit is een zwarte plaats in ons land, je krijgt het koud als je de verhalen hoort. Er zijn zoveel oorlogen geweest in die vlakte.

---

¹ Dit valt ongeveer is het 39e jaar van Jerobeam II, die 41 jaar geregeerd heeft. Zijn zoon Zacharia regeert na hem maar 6 maanden en dan eindigt de dynastie van Jehu.

² genoemd naar Omri, de vader van koning Achab, 1 Koningen 16:23vv

³ 2 Koningen 10

*De grond in het noorden, schuin onder het meer van Genesaret is doordrenkt van bloed.
Allerlei vreselijke dingen: Izebel, de vrouw van Achab, is daar door de honden opgevreten⁴.
Bijna elke oorlog in ons land is daar uitgevochten.
En – dat was wel pijnlijk – de leraar vertelde, dat wij daar eigenlijk nog nooit een oorlog gewonnen hebben.
Altijd is die vlakte van Jizreël de plaats waar ellende, wreedheid, afslachtingen waren.
Die zonen van Achab, Jehu heeft daar nog veel andere mensen vermoord⁵.
Daar is een hoop verkeerd gegaan.
Toen de leraar daar over zat te vertellen, dan voel je gewoon: er ligt een vloek op deze plaats: 'Jizreël'.
En als we nog eens oorlog krijgen, als Assyrië binnenvalt, dan worden we in Jizreël onder de voet gelopen.
En Jiz werd helemaal bleek toen het daar over ging.*

*Onderweg naar huis werd het me duidelijk.
'Weet, je wat het is', zei Jiz, 'dit is mijn officiële naam: ik heet voluit Jizreël.
(klik) Wist je dat niet?
Mijn vader heeft me deze naam gegeven.
En wat de leraar vertelde, dat is een soort dreiging.
Wat er met de zonen en Achab gebeurt is in Jizreël, dat kan maar zo weer gebeuren met onze koning.
En die dreiging van Assyrië, volgens mijn vader gaat dat binnen een paar jaar gebeuren.
Mijn vader moest van God mij Jizreël noemen: denk aan Jizreël, zo loop ik rond.
Ik vind dat vreselijk, mensen zien mij als een vloek.*

Gemeente van Christus, gasten,
(klik) ik probeer me een beetje in te leven.
Hoe is dat geweest, dat Hosea en Gomer trouwden en deze drie kinderen kregen met deze bijzondere namen.
Ik zou haast zeggen: maak voor uzelf ook een verhaal; leef je in, wat is dit geweest?
Eén van de meest vreemde geschiedenissen uit de bijbel.
God die een profeet gebiedt met een prostitué te trouwen.
Hoe was dat, voor hem, voor haar, voor hun kinderen?
Wat wilde de Heer daarmee bereiken?
Wat heeft het de mensen gedaan?
Ik haal een paar dingen uit deze profetie aan uitleg en boodschap.
Dan vertel ik het verhaal van Jiz en zijn ouders verder, ook weer met wat uitleg.

---

⁴ 2 Koningen 9:37

⁵ koning Ahazia van Juda, 2 Kon 9:27

Een donkere tijd en niemand had het door.
(klik) Dit speelt zich af in het Noorden van Israël, 200 jaar na de scheuring, 100 jaar na de ondergang van Achab en Izebel (zie beamer).
Het is als de cyclus die we in Rechters tegenkomen: voortdurende weglopen van God.
Achab en Izebel was een behoorlijk dieptepunt, daarna kwam Jehu, heeft een flinke reformatie gebracht.
De dienst aan Baäl en Asjera is een aardig poosje weg geweest.

Maar helaas, de twee beelden die vanaf de eerste koning van Israël in Dan (noorden) en Bethel (zuiden) stonden, die verdwenen niet.
De mensen dienen God op hun manier.
En op je eigen manier God dienen, dan raak je Hem kwijt.
100 jaar na Jehu is het weer net zo als in de tijd van Achab en Izebel.
De Heer had veel gedaan bij Achab: de profeet Elia, daarna Elisa.
Ze kwamen met wonderen.
De Heer gaf een nieuw koningshuis, een nieuw begin met Jehu.
En nu, na 100 jaar, zijn ze weer terug bij af.

Dan stuurt de Heer een profeet: Hosea.
De man met zijn bijzondere huwelijk en zijn bijzondere kinderen.
Wat zit daar een dreiging in.
Ieder kind, iedere naam gaat een stapje verder.
Jizreël, die naam had een negatieve klank, Lo-Ruchama nog wat meer, Lo-ammi het meest.
Alsof je je kinderen in Harris, Tjerno en Fukushi⁶ noemt, naar drie steeds grotere kernrampen op de wereld.
Zo moet dat ongeveer geklonken hebben.

Jizreël: het wijst terug: in het algemeen naar het slagveld: ook in Gods beloofde land kun je in de pan gehakt worden door de vijand.
Het wijst in het bijzonder terug naar de ondergang van het vorige koningshuis.
Dit kan allemaal weer gebeuren.
Hosea zal daar voor gewaarschuwd hebben.
Assyrië staat klaar om Israël onder de voet te lopen.
Er kan zomaar een nieuw hoofdstuk bloedbad toegevoegd worden aan Jizreël; ook dit koningshuis kan verdwijnen en Israël kan opnieuw verslagen worden in de vlakte van Jizreël.
Dit is later ook gebeurd, lang van tevoren laat God het weten.

Dan de twee andere kinderen, het meisje Lo-Ruchama en jongetje Lo-Ammi.
Nog dreigender, de namen klinken alsof ze niet bij God passen.
(klik) 'Geen medelijden', 'niet mijn volk'; einde van het volk.
Twee stappen verder: God maakt zich los.
Er komt een einde aan Zijn medelijden.

---

⁶ Naar Harrisburg 28 maart 1979, Tjernobyl 26 april 1986, Fukushima 16 maart 2011

Er komt een moment dat het te laat is.
God maakt een einde aan de bijzondere band met zijn volk: geen medelijden meer en einde van het volk.

Zo kennen we de Heer toch niet?
God heeft toch altijd medelijden?
Bij God mag je toch altijd terugkomen?
Twee dingen hier over: ten eerste: dit is ook werkelijk gebeurd.
(klik) Er is een einde gekomen aan Gods medelijden.
Een jaar of 20 na Hosea, in het jaar 722 v.Chr, is Noord-Israël van de kaart geveegd.
Eerst het koningshuis van Jehu uitgeroeid, daarna de ene staatgreep na de andere en ten slotte het einde van Israël.
Dit deel van Israël is verdwenen.
Het licht gaat uit.

Slagveld, geen medelijden, einde volk.
Hoe past dat bij God?
God die geen medelijden heeft?
(klik) Dit is het tweede: God wijst altijd een uitweg.
Bekeer je; kom terug naar Mij.
Dat zit achter alle dreigingen.
Hier gebeurt wel iets heel bijzonders.
Hosea zegt: het volk Israël, het noorden, dat komt aan een eind.
Maar de Heer laat het weten.
Hij zeg er bij: over Juda blijf ik Mij wel ontfermen (vers 7).
De oproep tot bekering, in de tijd van Rechters, de tijd van de eerste koning van Israël met zijn beeldendienst.
De tijd van Achab die de Baäl ging dienen... altijd een oproep om als geheel terug te gaan naar God.
De Heer wil graag verder met zijn volk.
Hij wil wonen bij de mensen.
En altijd weer werkt God aan herstel, probeert Hij het weer.

Dat is definitief mislukt.
Het werkt niet, het volk wil niet.
Dan komt er een einde aan Noord-Israël.
Het licht gaat uit.
God kondigt het aan en... zegt waar nog *wel* medelijden, vergeving en zorg te vinden is.
Hij zegt waar zijn volk wel is.
In Juda, het zuidelijk rijk.
Wie gelooft, wie de Heer liefheeft, wie terug wil naar de Heer, Hij wijst de weg.
In Noord-Israël is geen toekomst meer.
(klik) Wie de Heer liefheeft, vlucht naar Hem, verhuis, ga naar Juda.
De Heer redt het volk als geheel niet meer, alleen degenen uit dat volk die willen.

Wat doe je als je Hosea hoort?
Wat doe je als gelovige?
Heb je door dat het donker wordt in Israël?
Zie je alleen de welvaart en de rust die Jehu en Jerobeam gebracht hebben?
Zie je dat de Heer uit je leven wegdrijft?
Geloof je de profeet?
Vlucht je voor je leven?
Zoek je je heil in het zuiden, in Juda?

Twee lessen trek ik alvast.
(klik) Ten eerste, dat Hosea oproept om je verantwoordelijkheid te nemen.
Meedrijven met de anderen, meedrijven met wie God kwijt raakt, het wordt je ondergang.
Zelf kiezen, je niet verschuilen achter anderen, achter de meerderheid.
De Heer vraagt jou: heb jij mij lief?
Hoe is je band met Mij?
Anderen helpen je bij je geloof, dat steunt ons.
Dat is kerk zijn; het geheel.

En tegelijk: ieder heeft zijn eigen verantwoordelijkheid.
Als anderen de Heer kwijt raken, ga daarin niet mee.
De band aan de Heer gaat voor alles.
Dit is belangrijker dan wat ook ter wereld.
Laat je niet meedrijven van God af.

Het tweede, iets wat me bij Rechters ook opviel.
Je bent God zomaar kwijt.
Het gaat altijd weer mis.
De geschiedenis van Israël is somber en donker.
Ik kom er nog op, maar wat heeft God ontzettend veel gedaan om mensen terug te roepen.
En het mislukt.
Na één generatie is men God weer kwijt.
Ik krijg een gevoel van machteloosheid.
Het donker is echt donker.

Je proeft door heel de bijbel heen: alleen God zelf kan het licht aandoen.
Laten we daarvan doordrongen zijn.
Laten we veel bidden, dat de Heer het licht aandoet, aanhoudt, het licht laat schijnen, ook bij ons en onze kinderen.
Als de Heer niets doet, dan wordt het ook niets.

(klik) *Ik heb nog even met mijn ouders zitten praten over Jiz en zijn familie.
Ik kom regelmatig bij Jiz thuis.
Zijn ouders zijn wel een beetje anders dan de mijne, zijn vader en moeder zijn nogal verschillend.
Wat mijn ouders vertelden, dat wist ik allemaal niet.*

*Toen de profeet hier net was, is dat nogal een toestand geweest.
Hosea kwam hier, preekte, vertelde over God.
En na een tijdje hoorden mijn ouders, dat Hosea zou gaan trouwen.
Gomer heette zij.
Leuk voor hem, tot bleek dat Gomer in de prostitutie zat.*

*Op één of andere manier zijn ze toch getrouwd; Jiz is even later geboren.
De rust was ondertussen weer een beetje teruggekeerd in het dorp.
Met enige regelmaat was er wel wat gedoe met Hosea en Gomer.
Er gingen regelmatig geruchten, dat zij nog met andere mannen uitging.
Maar Hosea is een fijne profeet, een beetje somber in zijn preken, verder wel
een heel fijne vent.
Maar bij de geboorte van Lammert barste er weer een flinke bom.
Lo-ammi heet Lammert officieel, 'niet van mij'.
Bij zijn zusje Loru was er al twijfel of Hosea wel haar vader was.
Lammert is echt niet van Hosea.
Die heeft een andere vader.
Iedereen bemoeide zich er mee, iedereen vond dat Hosea moest scheiden.
Maar hij bleef bij Gomer.
Ik wist dat niet, mijn ouders vertelden het me vandaag.*

*Weet je wat ik nu het bijzondere vind?
Ik kom vaak bij Jiz thuis.
Ik heb er bij zijn vader nooit iets van gemerkt, dat hij Loru en Lammert anders
behandelt dan Jiz.
Ik heb wel vaak medelijden met de vader van Jiz; hij is zo anders dan zijn
vrouw.
Wat moet die man een geduld hebben.
En ergens heb ik ook wel medelijden met zijn moeder.
Wat er is weet ik niet, maar die is ook niet echt gelukkig.
Houden ze nu van elkaar of niet?*

*En nu ik dit allemaal weet, ik moet er steeds aan denken als ik Jiz, zijn zusje
en zijn broertje zie.
Wat een familie, wat een namen.
Ik ga echt anders naar de preken van Hosea luisteren.*

(klik) Mag ik u eens vragen: welke gedachte, welke associatie heeft u bij
'prostitutie'? ... Welk beeld, welk gevoel? ...
Ik kan me een aantal dingen voorstellen: verkeerd, stiekem, probleem,
schamen, er op neerkijken.
Dat komt bij ons op.
Maar zeker ook dingen als: medelijden, onmacht, uitbuiting, zelfzuchtige
liefdeloze mannen, wrede pooiers.
Ik heb even op de website van 'het scharlaken koord' gekeken.
Dat is een organisatie die prostitueés helpt er uit te stappen en een nieuw leven
te beginnen.

Daar lees je trieste verhalen, hoe meisjes daar terecht zijn gekomen, hoe ze gedwongen worden.

Prostitutie is vrijwel nooit een keus.

En het is heel lastig om er uit te komen.

Nog een vraag: stel u hebt een zoon; hij leert een meisje kennen.

Zij blijkt prostitué te zijn.

Hij wil haar redden, hij wil haar uit die wereld bevrijden en met haar trouwen.

Wat zou je daar als ouders van vinden?

Fijn, dat je zoon zo'n goed hart heeft.

Maar dit wens je je zoon toch niet toe?

Is dat niet dom en naïef?

Gaat dat lukken, kan hij dat aan?

Wat haalt hij zich op de hals?

Worden ze gelukkig?

Ik sta daar even bij stil; wat gebeurt hier?

De Heer zegt tegen Hosea dat hij met Gomer moet trouwen.

Lees de eerste hoofdstukken; Gomer bleef vreemd gaan, kwam niet los uit die wereld.

Lo-Ruchama en Lo-Ammi waren waarschijnlijk niet van Hosea⁷.

Wat een moeilijk leven heeft Hosea.

In opdracht van God.

Dit is de vrouw die hij van God gekregen heeft.

Wat zal hij het zwaar hebben gehad.

Onze God geeft soms een zware en moeilijke opdracht; je zult maar met een vrouw als Gomer moeten leven.

Dat Hosea zo profeet is, het laat iets zien van God zelf.

(klik) Ten eerste, dat de Heer heel ver gaat om zijn boodschap van bekering te brengen.

Hosea moet indruk gemaakt hebben.

Dit heeft de mensen aan het denken gezet.

En ten tweede, het laat iets van God zien.

Als een onbekende op staat ons uitscheldt, dat is vervelend.

Maar daar lig je niet wakker van.

Maar als iemand waar je van houdt, de liefde van je leven, als die vreemd gaat, als die je bedriegt en kwetst, dat doet pijn.

(klik) De Heer laat via Hosea en Gomer zien, hoe erg het is als het volk Hem niet wil.

Weglopen van God, geen belangstelling, andere goden dienen; dat doet pijn.

En de Heer blijft van het volk houden.

---

⁷ Vers 3: Gomer baar 'hem' (Hosea) een zoon; bij vers 6 en 8 staat dat niet. Het zit ook in de naam Lo-ammi 'niet mijn volk' = niet van mij.

Hoe lastig is dat geweest.
Stel je Hosea voor; hij wil Gomer redden uit de prostitutie.
Ik lees de verhalen van het scharlaken koord.
Mooie verhalen over levens die weer goed komen.
Maar er zijn ook andere verhalen: medelijden met meisjes, dat niet aankomt.
Je doet je best om meiden te redden, maar het lukt niet.
Ze vallen terug, willen niet.
Angst, verslaving, eigenwijsheid, psychische onmacht.
En wat doe je dan?
Dan gooi je teleurgesteld en gefrustreerd het bijtje er bij neer: dan niet!

(klik) God niet, Hosea is voorbeeld: hij blijft Gomer trouw.
Hij blijft haar liefde leven.
En dat is de boodschap van het licht in die meest donkere tijd.
Het einde van Noord-Israël nadert.
De Heer wijst Juda aan als vluchthaven.
Een heel klein beetje licht in een donkere tijd.

(klik) En een enkeling heeft dat licht gezien.
Een paar jaar verdwijnt Noord-Israël van de kaart.
Bij de feesten voor de Heer in Jeruzalem in Juda, daar zijn enkele mensen bij van de stammen Aser, Efraïm, Manasse, Issaschar en Zebulon⁸.
Hosea's preken hebben effect gehad; mensen zijn op tijd uit Israël gevlucht en zich bekeerd.
Als later, na de ballingschap de offers weer gebracht worden, dan zijn dat 12 offers, voor iedere stam één⁹.
De Heer biedt zijn liefde aan aan alle 12 stammen.
Enkelen zijn gered.
En later, Hanna, de profetes uit de tijd van Jezus' geboorte is uit de stam Aser¹⁰.
God heeft mensen gered.

Hosea 2:1: maar eens zullen de kinderen van God talrijk zijn...
Een klein lichtje toen.

(klik) En het wordt groot licht.
Deze tijd van advent, we zien steeds meer van Gods werk.
Een onmogelijke liefde; al Gods pogingen tot samen leven, tot liefde bewegen.
Het was klein, tijdelijk, altijd weer verdwenen.
Als God zelf niet iets zou doen, het was nooit goed gekomen.

Hij laat weten, er komt een tijd...
Het is uitgekomen: de Heer heeft een nieuwe leider gegeven.
Met Noord-Israël liep alles dood.
Met Juda liep het 150 jaar later ook dood.
Daarna bleef het 500 jaar donker.

---

⁸ 2 Kronieken 30:11, 18

⁹ Ezra 8:35

¹⁰ Lucas 2:36

Een enkeling droomde van deze profetie: Gods kinderen talrijk, niet te tellen....
Een enkeling droomde over een toekomst zonder zwaarden en wapens.
Een enkeling droomde over de nieuwe namen die van de twee jongste kinderen van Gomer.

(**klik**) Aangepaste namen: Ruchama en Ammi; 'medelijden' en 'mijn volk'.
Zo komen deze namen later terug in het Nieuwe Testament¹¹.
Het is uitgekomen.

We vieren het in deze tijd: God zelf is gekomen.
Hij kwam het licht aandoen.
De Heer Jezus kwam.
Hij deed het licht aan.
En Hij veranderde de wereld.
Hij gaf na zijn dood en opstanding zijn Geest.
En zie wat er gebeurt: zijn volk wordt steeds groter.
Altijd is er een kerk, overal op aarde heeft Hij volgelingen.
De onmogelijke liefde is mogelijk geworden.
En wij, wij mogen verder dromen, stel je voor, dat Gods beloften nog verder uitkomen.
We wachten er op, we zien er naar uit.
Amen.

---

¹¹ Romeinen 9:25-26; 1 Petrus 2:10